

er overmaade vigtig for den paagjældende Del af vort Land. Jeg mener, at vi skyde disse Ders Beboere at bearbejde de Love, der skulle gjøres gjældende deroppe, som om de skulde gjøres gjældende for os selv, og jeg tvivler ikke om, at naar en Lov af den Vigtighed skulde gjælde for os personlig, vilde vi underkaste den en meget omhyggelig Undersøgelse i et Udvalg, og det kunde se ud — jeg siger ikke, at det er saa — som om det var en Eigegyldighed fra Thingets Side, om man uden videre lod denne Sag gaa igjennem Thinget. Der er flere Punkter i Lovforslaget, som for mig stille sig som meget betænkelige, men de kunne jo være begrundede i Forholdene deroppe, som jeg ikke kender. Jeg skal f. Ex. nævne eet Punkt. Her staar nemlig i Lovforslaget, at nogle af de forskjelligte Sogne, der høre til et Præstegjæld, kunne blive udsøndrede, saaledes at de faae hver deres særøgne Bestyrelse. Man hører jo, at der i det Mindste er eet Sogn, som kun bestaar af en eneste Familie — en Husmandsfamilie —, men som har sit egen Kirke, og der kan være flere andre Sogne, hvor der i alt Tald er et meget ringe Antal Beboere. Naar nu Fler-tallet af Bølgene i de paagjældende Sogne ønsker en saadan Udsøndring, da kunne de have Indflydelse i saa Henseende, og naar der nu kun er en enkelt eller nogle enkelte Beboere i et Sogn, saa have de jo Interesse i ikke at have Noget med de andre Sognes Sattig- og Skolevæsen at gjøre, og ville foretrække, at de komme til at udgjøre en saadan lille Kommune for sig. Det forekommer mig derfor, at man ikke saaledes kan give dem den væsentlige Indflydelse paa, hvorvidt de ville høre til Præstegjældet eller være selvstændige. Men som sagt, det er muligt, at naar Oplysninger kom til at foreligge, vilde dette kunne klare sig for mig og, som jeg antager, for flere. Jeg har talt med Dernes ærede Folkethingsmand her, og han har ogsaa været enig med mig om, at det kunde være rigtigt, at et Udvalg kom til at gjøre sig fuldstændig bekendt med Lagthingets Forhandlinger om denne Sag, thi derved vil man ganske aabenbart faae et virkeligt Indblik i disse Forhold og faae at se, hvorledes Forslagene ere begrundede. Naar

jeg derfor nu ikke videre gaa ind paa selve Sagen, er det, fordi jeg haaber paa et Udvalg-Nedsættelse, men det er jo for tidlig endnu at foreslaa Saadant. Jeg har kun tilladt mig disse faa Bemærkninger, fordi jeg frygtede for, at man ellers kunde komme for dybt ind paa Enkelthederne.

Justitsministeren: Til de Uttringer som bleve fremsatte af den næstsidste ærede Taler (Berg), vil jeg, uagtet de nærmest vare rettede til den ærede Repræsentant for Færøerne, dog tillade mig den Bemærkning, at med Hensyn til det Forhold, som der her er Tale om, turde det være naturligere at sammenligne det foresiggende Lovforslag, hvorved jo det første Forsøg gjøres paa at tilbetefringe en kommunal Ordning paa Færøerne, med den tidligere Tilstand her i Landet, saaledes som den blev begrundet i 1841, og som den jo i længere Tid bestod, end at sammenligne det med den nyeste Udvikling henede. S Dvrigt skal jeg efter den Anledning, som den ærede sidste Taler har givet, kun sige, at ogsaa jeg kun kan ønske, at Thinget noie og omhyggeligt undersøger denne Sag. Som jeg gjentagne Gange har fremhævet, er jeg ikke uden Betænkeligheder kommen til det Resultat at burde forelægge Lovforslaget i alt Væsentligt saaledes, som det var anbefalet af Lagthinget, men jeg vil meget gjerne have ikke blot Tilslutning gjennem Afstemninger, men ogsaa Tilslutning gjennem en Prøvelse af Sagen fra det ærede Folkethings Side. Det er efter meget omhyggelig Prøvelse, at jeg har fundet, at naar Sagen overhovedet skulde fremmes, maatte man i de store Hovedtræk tage den, som den er kommen fra Lagthinget, og navnlig ogsaa i de Punkter, hvorved man ved første Diekast studser, nemlig den hele Maaade, hvorpaa den kommunale Organisme er udfoldet i nærværende Lovforslag.

Berg: Jeg havde en Indvending imod Lovforslagets § 3, som den høitærede Minister nu til dels har besvaret. Han mente, at vi skulde gaa 30 Aar tilbage, men det tror jeg ikke er rigtigt, og det tror jeg heller ikke den høitærede Minister selv har gjort, thi jeg maa